

Hoşgeldin Eylül

– Sinan KILIÇ · 01 Eylül 2012

Hoşgeldin Eylül

Bugünlerde

Yanaşmıyor hiç bir seveda

Hiç bir kalbin kıyısına

Yetim ve öksüz kalıyoruz

Her sabahında aşk olsakta

Cami avlusuna bırakılıyor

Hayata vurgun bütün pencereler

Uğruna gülüşler biriktirdiğimiz kundaklar ile

...

Artık çaylar sıcak gelmez masamıza

Tren çığlıkları savurmaz öfkemizi

Uykusundan uyanmaz bir şehir

Bahar yaprakları ayrılığa düşer

Yerlere hasret kırıntıları ufalarız

Kuşlar götürsün diye

Bizim sınanmış gidişlerimiz var

Akşamları, yalnızlığa çıkma yasaklarımız

Papatya fallarında sorgulanmış suskunluğumuz

Bir de; çarpık vedalı mevsimlerde

Düşümüzün utangaç yitirilmişliği

...

Hoşgeldin Eylül

Dökülecek yaprak kalmadı artık

Bir bir darbeleniyor

Askıda bırakılmış kavuşmalarımızın

Düşkün hatıra defterleri

Direne direne ayrılanlar pes etti işte

Dillerinde ki
En küflü slogan kadar susturuldular
Yorgunlukları, yılgınlıklarından da ağır

...

Hoşgeldin Eylül
Daha kaç aşk soğutacaksın gülüşünde ?
Susma öyle !
Adını yok sayacağım artık
Tüm uyutulmuş takvimlerde...

Sinan Kılıç & Irmak Eriş
Eylül / 2012